

Opracowanie scenariusza i prowadzenie zajęć: mgr Anna Gospodarek

Scenariusz zajęć koleżeńskich dla dzieci 4-5 letnich z grupy III „Leśne Ludki” oraz IV Ekoludki”

Temat zajęć: *Czy śnieg jest czysty? – zabawy badawcze*

Cele:

- dziecko potrafi wysuwać wnioski na podstawie własnych doświadczeń i zaobserwowanych zjawisk dotyczących właściwości śniegu;
- potrafi samodzielnie wykonać doświadczenie (badanie) w zakresie dostępnym dla dziecka, analizować każdą zaobserwowaną zmianę;
- dostrzega związki przyczynowo – skutkowe;
- poprawnie formułuje swoje spostrzeżenia.

Metody:

Podające: rozmowa, objaśnienie, opowiadanie;

Eksponujące: pokaz, obserwacja;

Praktyczne: zadań stawianych dzieciom do wykonania, samodzielnych doświadczeń (badanie);

Formy:

Zajęcia z całą grupą

Praca indywidualna

Środki dydaktyczne:

Opowiadanie H. Zdzitowieckiej pt. „Czy śnieg jest czysty?”, szklanki, śnieg, woda,, lupy, mikroskop, ilustracje na tablicy, napisy do czytania globalnego: śnieg, woda, kostki lodu.

Przebieg zajęć

I. Część wstępna

- 1) Rozmowa na temat aktualnej pory roku.
- 2) Dzieci wymieniają charakterystyczne cechy zimy: mroźno, śnieżnie, zimno, wietrznie, oszronione drzewa, itp.
- 3) Zagadka – dzieci rozwiązują zagadkę tematyczną.
„Co to za gwiazdeczki,
pewnie odgadniecie:
tańczą z wiatrem wesoło
podczas zimy na świecie?” (śnieg)

II. Część zasadnicza

- 1) „Skąd się bierze śnieg?” – rozmowa z dziećmi.
Dzieci próbują wyjaśnić pochodzenie śniegu, dzielą się swoimi doświadczeniami i spostrzeżeniami. Nauczycielka zbiera wszystkie informacje i opowiada w jaki sposób powstaje śnieg.
- 2) Zabawa gramatyczna „Jaki jest śnieg?”
Dzieci wymieniają przymiotniki określające śnieg np. biały, czysty, puszysty, miękki, lekki, zimny, mokry..., a następnie dokonują porównania np.:
 - ✓ **biały** jak: mleko, papier,...
 - ✓ **czysty** jak: szyba, woda,...

✓ **miękki** jak: futerko, poduszka, wata,...itd.

3) „Dlaczego śnieg jest mokry?”

Dzieci zapoznają się ze zmiennymi właściwościami śniegu.

Nauczycielka zwraca dzieciom uwagę, że śnieg który pada jest miękki, lekki, puszysty, natomiast kiedy ulepimy z niego kulę – jest twardy, ciężki, zimny, mokry. Gdy weźmiemy go do ręki i chwilę potrzymamy, to pod wpływem ciepła naszej dłoni topi się – powstaje woda. Dzieci wyrażają swoje opinie, dzielą się wrażeniami.

4) „Czy śnieg jest czysty?” – postawienie pytania badawczego:

a) wypowiedzi dzieci: dzieląc się posiadaną wiedzą, własnymi doświadczeniami i spostrzeżeniami odnośnie czystości śniegu;

b) słuchają opowiadania H. Zdzitowieckiej pt. „Czy śnieg jest czysty?”; dzieci wypowiadają się na temat wysłuchanego utworu;

c) zabawa badawcza ze śniegiem wodą z roztopionego śniegu:

- dzieci topią przyniesiony w naczyniu (np. w szklance) śnieg, oglądają powstałą z niego wodę i dzielą się spostrzeżeniami, odpowiadają na postawione pytanie.
- przygotowanie filtru do badania śniegu (waciki, gaza),
- obserwacja przez lupy i mikroskop śniegu i wody po jego rozpuszczeniu.

5) Refleksje dzieci na temat przeprowadzonego badania:

Dzieci wypowiadają się, wyciągają wnioski. Zauważają, że chociaż śnieg jest biały, to jednak nie jest czysty, lecz przeciwnie – brudny, zanieczyszczony.

III. Część końcowa

1) „Śniegowe płatki” – ćwiczenia oddechowe.

Dzieci dmuchają na zrobione wcześniej płatki śniegu wycięte z bibuły i serwetek.

2) „Śnieżynki” – praca plastyczna.

Dzieci odbijają, poprzez rysowanie kredkami, położone pod kartkę wycięte śnieżne płatki. Oglądają i omawiają wykonane prace, organizują wystawkę.

3) „A czy wy tak potraficie?” – zabawy z piosenką.

Dzieci śpiewają piosenkę, poruszają się zgodnie z rytmem i wyklaskują jej rytm.

„Czy śnieg jest czysty?” H. Zdzitowiecka

W pewnym przedszkolu zimą dzieci wyszły z panią na dwór. Wesolo bawiły się na śniegu. Zjeżdżały na sankach z górki, rzucały śnieżkami, lepiły bałwana. Nagle pani zauważyła jak jeden z chłopców Jaś zaczyna jeść śnieg. Podchodzi do niego i pyta:

- Jasiu dlaczego tak robisz?

A chłopiec odpowiada:

- Proszę pani, bo ten śnieg jest taki pyszny, białutki i puszysty.

Pani nie mówi nic, tylko podaje chłopcu słoiczek i każe mu nabrać do niego trochę śniegu. Po powrocie do przedszkola prosi Jasia, żeby umieścił słoiczek blisko kaloryfera. Posłuchajcie teraz dalszych przygód naszego kolegi Jasia: pani poprosiła Jasia, żeby przyniósł słoiczek i powiedział, co się stało ze śniegiem, a następnie przelał powstałą wodę do drugiego słoiczka przez gazę, która tworzy sitko. I jak myślicie, co zobaczyły dzieci?